

Marinela Pantazi • Margareta Onofrei

Limbă și comunicare – Limba română
EVALUARE NAȚIONALĂ
pentru **clasa a VI-a**

Cuprins

Testul 1	3
Testul 2	8
Testul 3	14
Testul 4	20
Testul 5	25
Testul 6	30
Testul 7	36
Testul 8	41
Testul 9	46
Testul 10	52
Testul 11	58
Testul 12	64
Testul 13	69
Testul 14	74
Testul 15	79
Testul 16	84
Testul 17	89
Testul 18	94
Testul 19	99
Testul 20	105
Testul 21	111
Testul 22	116
Testul 23	121
Testul 24	127
Răspunsuri	132

Testul 1

PARTEA I

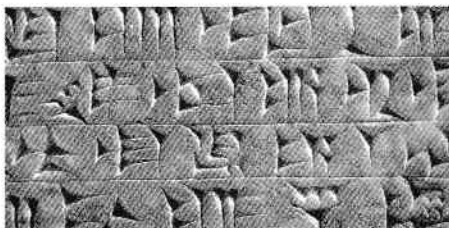
Istoria cărții

Acest obiect, pe care Orientul antic îl păstra sub formă de tăblițe de argilă, grecii și romanii îl desfășurau sub ochii lor, Evul Mediu îl atașa de bănci, strămoșii noștri îl lua în mână și pe care în prezent putem să-l punem în buzunar, cartea, are un loc atât de important în exprimarea gândirii și în păstrarea oricărei cunoștințe, încât merită un studiu aparte.

Din începuturi de civilizație oamenii au manifestat o mare râvnă de a învăța, de a se iniția și a pătrunde tainele existenței. Nimeni n-a reușit să facă acest lucru de unul singur, ci a trebuit să preia ceea ce deja știau înaintașii săi. Antichitatea, Evul Mediu și Epoca modernă și-au perfecționat permanent formele de instruire, folosind consecvent cartea.

Pentru a defini cartea, trebuie să recurgem la trei noțiuni a căror îmbinare este necesară: **suportul scrierii, difuzarea și păstrarea textului, ușurința în mânăuire.**

Cartea este mai întâi suportul scrierii; astfel, **tăblițele de argilă sumeriene, papirusurile egiptene, sulurile Romei antice, manuscrisele medievale și textele** noastre tipărite pot fi considerate cărți, în ciuda mării varietăți de suporturi și forme. Ideea de carte este asociată și celei de **editare**, adică voinței de difuzare a unui text și voinței de păstrare a acestuia; astfel, cartea se distinge de toate celelalte scrieri private, de la scrisoare la actul de notariat. În sfârșit, **cartea trebuie să fie ușor de mânăuit**; numeroase texte au fost gravate în piatră, însă nimănui nu i-ar veni ideea de a le considera cărți.

Tăbliță de argilă

Apariția cărții este legată de suporturile scrierii. Un foarte vechi suport al cărții, **argila**, era folosit în **Mesopotamia**, chiar din mileniul al III-lea î.H.; se trasau caractere în tăblițele de argilă încă moi și umede, cu ajutorul unui instrument triunghiular; apoi aceste tăblițe se coceau în cuptor pentru a le întări. [...]

Și **șesăturile** au servit drept suport scrierii, mai ales **mătasea**, pe care chinezii scriau cu ajutorul unei pensule.

Dar **principalele suporturi ale cărții antice erau papirusul și pergamentul.**

Papirusul a rămas suport esențial al cărții în Egipt și s-a răspândit în lumea greacă și în Imperiul Roman. [...]

Cartea din papirus se prezenta sub forma unui sul alcătuit din foi lipite unele în continuarea celorlalte, adesea în număr de zece. Lungimea medie a unui sul era de la 6 până la 10 metri. Cartea se desfășura orizontal; era împărțită în coloane verticale și aproape întotdeauna scrisă pe o parte, cea a sensului orizontal al fibrelor. Titlul se găsea la sfârșit, uneori în interior sau pe o etichetă atârnată de cilindrul care înfășura sulul.

Pielele diverselor animale sunt de asemenea vechi suporturi ale scrierii, atât în Orient, cât și la greci, dar **pergamentul** este cu totul altceva. Invenția legendară îi este atribuită lui **Eumenes al II-lea**, rege al Pergamului, în Asia Mică, care voia să se sustragă monopolului egiptean de papirus. Ceea ce este sigur este că în jurul secolului al III-lea î.H. începe tratarea pieilor de animale spre a le face mai potrivite scrierii și că **pergamul** a fost, fără îndoială, un centru important de fabricare a acestei noi materii. Se foloseau pieile de oaie, vițel, capră, țap și chiar de măgar sau de antilopă, iar modalitățile de tratare nu s-au schimbat prea mult până în Evul Mediu. Pieile erau spălate, uscate, întinse, așezate pe sol, cu blana dedesubt și unse cu var nestins pe partea cealaltă; li se răzuia partea cu blană și apoi erau așezate într-un butoi umplut

cu var; în sfârșit, se spălau, se uscau întinzându-le, se subțiau, se lustruiau și se decupau în funcție de mărimea dorită. În același timp, pergamentul era un material mai solid și mai suplu decât papirusul și permitea zgârierea și ștergerea. Totuși, folosirea sa se generalizează lent și abia în secolul al IV-lea d.H. a înlocuit complet papirusul în realizarea cărților.

Text adaptat după Horia Dumitru Oprea, istoriiregasite.wordpress.com

1. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul dat. (3 p.)

În jurul cărui secol începe tratarea pieilor de animale pentru fabricarea pergamentului?

- A. II î.H. B. III î.H. C. III d.H. D. IV î.H.

2. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul dat. (3 p.)

Ce avantaje a adus pergamentul, spre deosebire de papirus?

- A. materialul era mai accesibil C. permitea ștergerea
B. materialul era maleabil D. permitea ruperea

3. Ordonează cronologic următoarele descoperiri, notând în casetă litera corespunzătoare:

- A. carte; B. pergament; C. papirus; D. argilă.

(4 p.)

4. Menționează două operațiuni necesare pentru scrisul pe tăblițe de argilă, valorificând informațiile din textul dat. (4 p.)

5. Explică, în unu-trei enunțuri, etapele prelucrării pieilor de animale în vederea confecționării pergamentelor, valorificând textul dat. (6 p.)

6. De ce crezi că oamenii din cele mai vechi timpuri au făcut eforturi deosebite pentru a scrie? (6 p.)

Cititorul din peșteră (fragment)

de Rui Zink

— T-tu? Tu ești Anibalector?

Nemăsurata făptură a făcut semn că da, din căpățână.

— Și... tu vorbești? Chiar vorbești?

— Păi...

Monstrul a scos ceea ce, cu bunăvoință, s-ar putea lua drept un oftat:

— Dar vorbitul e ca tenisul, fără parteneri n-are prea mult haz. De asta citesc. E mai autonom¹. [...]

— Tu... tu vorbești? am repetat.

Hotărât, în noaptea aceea nu puteam fi un bun partener de tenis.

— Ce te miri atâta? a întrebat monstrul. Tu nu vorbești, băiețuș?

— Bine, dar eu..., aproape că m-am înecat. Eu sunt om! [...]

— Nu citiți? Atunci ce faceți? Cum vă petreceți timpul?

— Păi... Se dau multe concursuri la televizor. Mai sunt concursurile... Și novelele...

Monstrul a făcut o strâmbătură oribilă care se poate să fi fost rudă îndepărtată a vreunii zâmbet:

— A, nuvelele... Eu, de exemplu, chiar prefer nuvelele în locul romanelor. Mai scurte, sigur, dar mai comode...

— Vreau să spun, telenovelele.

— Telenovelele? a urlat monstrul, aproape împingându-mă în prăpastie cu forța plămânilor săi.

— Televizorul. E ceva care... Omul ia loc cu telecomanda în mână și stă așezat ca să vadă petrecându-se lucruri.

Monstrul a clătinat din cap. Cu siguranță auzise deja de aparatele electrocasnice, fiindcă manifesta mai degrabă supărare decât surpriză.

— Să vadă petrecându-se lucruri? Ce anume s-a întâmplat ca să *facă* să se întâmple lucruri?

— Păi, nici cititul nu e...

Răgetul lui a răsunat în peșteră. M-am temut că putea să-mi cadă în cap o stalactită și să mă tragă în țepă peste osemintele semenilor mei. În fine, de-ar fi fost asta singura mea temere...

— Cititul înseamnă să faci lucrurile să se întâmple în capul tău. Nu stai să te zgâiești la un perete vorbitor! [...]

— Atunci ce ești? Cum de vorbești? Cum de știi să citești?

— Ce sunt depinde, firește, de cel care mă vede. [...] Cine mă iubește îmi spune altfel, sper. Asta-i viața. Altă întrebare?

— Cum vorbești?

— Cum vorbesc? Strașnică întrebare. Cu gura.

— Nu mă refer la asta, am răspuns, privindu-i gura enormă și rugându-mă să nu-i treacă prin gând să-mi ceară cu împrumut vreun braț, ca să se scobească în dinți.

— Știi, știi, nu te supăra, micuțele. Vrei să știi cum am învățat să vorbesc. [...] Ei bine, mă gândesc că voi învățați să vorbiți înainte de a învăța să citiți. La mine a fost invers. Și mai sucit, asta pot să-ți garantez. Să înveți să citești singur, fără nimeni cu care să vorbești, să n-aibă cine să-ți lămurească un dubiu, să-ți explice măcar cărui sunet îi corespunde fiecare literă. Mulți ani am crezut că O era L – și P era R, ca în rusă... Dar am avut timp și răbdare. Timp și răbdare, două lucruri care, împreună, fac aproape cât inteligența. [...]

Și așa am început să citesc câte puțin din toate. N-am citit în viața mea cât am citit în timpul acela – săptămâni? luni? mai mult? – pe care l-am petrecut în peștera lui Anibalector.

¹*autonom* – independent; care nu depinde de nimeni.

7. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul dat. (3 p.)

Se dau următoarele idei extrase din textul lui Rui Zink:

1. Anibalector îi povestește băiatului cum a învățat să citească.

2. Băiatul face cunoștință cu Anibalector.

3. Băiatul îi explică monstrului cum funcționează televizorul.

4. El află că monstrul știe să vorbească și să citească.

Ordinea ideilor în textul dat este corect prezentată în seria:

A. 2, 4, 3, 1. B. 2, 4, 1, 3. C. 3, 4, 1, 2. D. 3, 2, 4, 1.

8. Scrie cui îi aparține fiecare dintre replicile următoare: (6 p.)

Replica	Personajul
„Se dau multe concursuri la televizor.”	
„nici cititul nu e...”	
„Altă întrebare?”	

9. Precizează un avantaj și un dezavantaj ale vizionării emisiunilor de televiziune. (6 p.)

Un avantaj:

Un dezavantaj:

10. Menționează un motiv pentru care băiatul se miră în momentul în care se întâlnește cu Anibalector. (4 p.)

.....
.....
.....

11. Crezi că timpul și răbdarea sunt la fel de importante ca inteligența? Motivează-ți răspunsul, în trei-cinci enunțuri, valorificând următoarea secvență: „Ei bine, mă gândesc că voi învățați să vorbiți înainte de a învăța să citiți. La mine a fost invers. Și mai sucit, asta pot să-ți garantez. Să înveți să citești singur, fără nimeni cu care să vorbești, să n-aibă cine să-ți lămurească un dubiu, să-ți explice măcar cărui sunet îi corespunde fiecare literă. [...] Dar am avut timp și răbdare. Timp și răbdare, două lucruri care, împreună, fac aproape cât inteligența.”. (8 p.)

.....
.....
.....
.....
.....
.....

PARTEA a II-a

12. Menționează, din articolul de dicționar, numărul care corespunde sensului pe care îl are în text cuvântul subliniat: „Dar am avut timp și răbdare”. (3 p.)

TIMP, *timpuri*, s. n. **1.** Mediu omogen și nedefinit, analog spațiului, în care ne apare succesiunea ireversibilă a fenomenelor. **2.** Durată, perioadă, măsurată în ore, zile etc., care corespunde desfășurării unei acțiuni, unui fenomen, unui eveniment; scurgere succesivă de momente. **3.** Perioadă determinată istoric; epocă. **4.** Stare a atmosferei într-o regiune, pe o perioadă dată, determinată de ansamblul factorilor meteorologici. **5.** Categorie gramaticală specifică verbului.

***, *Dicționarul explicativ al limbii române* (adaptare)

Sensul cuvântului „timp” este

13. Notează, din secvența următoare, două verbe la timpuri diferite, pe care le vei preciza: „Monstrul a clătinat din cap. Cu siguranță auzise deja de aparatele electrocasnice, fiindcă manifesta mai degrabă supărare decât surpriză.” (3 p.)
-
-

14. Scrie „X” în dreptul fiecărui enunț pentru a stabili dacă acesta este scris corect sau nu. (10 p.)

Enunțul	Este scris corect	Nu este scris corect
Tu nu știi să citești?		
Nu fi rău cu oamenii!		
Făți mereu datoria față de semenii tăi!		
Caută-ți niște preocupări adecvate vârstei tale!		
Vorbi-ți politicos!		

15. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect. (3 p.)

Toate semnele de punctuație sunt utilizate corect în enunțul:

- A. — Eu, băiete, nu sunt un monstru, nu mănânc oameni și nu-ți voi face niciun rău?
B. — Eu băiete, nu sunt un monstru, nu mănânc oameni, și nu-ți voi face niciun rău.
C. — Eu, băiete, nu sunt un monstru nu mănânc oameni și nu-ți voi face niciun rău.
D. — Eu, băiete, nu sunt un monstru, nu mănânc oameni și nu-ți voi face niciun rău.

16. Rescrie secvența următoare, corectând-o. (4 p.)
Lea mulțumit la colegii săi.
-
-

17. Alcătuieste un enunț imperativ despre lectură, în care verbul „a fi” să fie utilizat cu valoare copulativă. (4 p.)
-
-

18. Scrie, în 30-50 de cuvinte, un text descriptiv, în care să prezinți portretul unui monstru, așa cum ți-l imaginezi. (20 p.)
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-

Testul 2

PARTEA I

Ce trebuie să știi înainte de a lua o broască-țestoasă ca animal de companie

Hrănirea broaștelor-țestoase

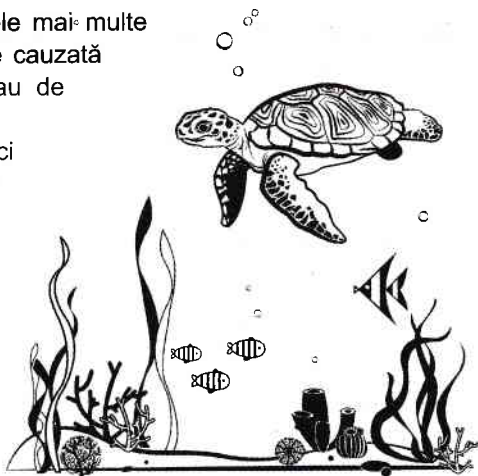
Majoritatea broaștelor-țestoase sunt **omnivore**, ceea ce înseamnă că mănâncă atât **produse de origine vegetală**, cât și **produse de origine animală**. Astfel, dieta lor este foarte variată, de la pești, melci, greieri sau viermi la legume verzi, roșii, mere sau chiar frunze de pădărie. Deși vi se pare ciudat, trebuie să știți faptul că **frunzele de pădărie sunt extrem de bogate în calciu și vitamina A**, nutrienți numai buni în dezvoltarea sănătoasă a broscuței. Știați că **țestoasele au nevoie de „distracție” și de exerciții fizice**? Ei bine, prin aruncarea hranei vii în acvariu, veți reuși să-i oferiți broscuței prilejul de **a-și captura ea însăși hrana**, activitate pe care nu o va refuza niciodată.

Îngrijirea broaștelor-țestoase

Este cât se poate de adevărat faptul că **broaștele-țestoase nu necesită aceeași atenție și îngrijire zilnică pe care o necesită o pisică sau un câine**, prin plimbări zilnice, alintat, mângâieri etc., însă, **broaștele-țestoase sunt animale de companie exotice**, iar din acest motiv **habitatul lor necesită o mare atenție**. [...] Pe lângă schimbatul apei, trebuie să aveți în vedere ca **apa să fie mereu filtrată și, totodată, să curățați și să îndepărtați orice resturi de plante stricate sau resturi de hrană alterată**. **Încălzirea apei și iluminarea acvariului** sunt, de asemenea, două elemente importante pe care trebuie să le aveți în vedere și sub control.

Cu toate că țestoasele nu sunt cele mai sensibile animale, și ele pot fi afectate de diverse afecțiuni. **Cele mai comune probleme de sănătate întâlnite la broaștele-țestoase** sunt:

- **infecție respiratorie** – în general cauzată fie de transportul țestoasei dintr-un mediu în altul, în sezon rece, fie de o temperatură a apei mai rece decât are nevoie și cu care este obișnuită. Acest mediu rece se poate datora fie defectării sursei de lumină sau de căldură, fie curentului din încăpere.
- **abcesul urechii** – cauzat de cele mai multe ori de carența vitaminelor A. Această afecțiune presupune apariția în interiorul urechii a unei acumulări albicioase care, lăsată netratată, coboară în interiorul urechii provocând infecție.
- **boala osoasă metabolică** – provocată de cele mai multe ori de carența de calciu. Această carență este cauzată la rândul său de lipsa expunerii la soare sau de temperatura nepotrivită a mediului. [...]
- **șoc hipotermic și șoc hipertermic** – apar atunci când temperatura din acvariu țestoasei este scăzută, respectiv mult prea ridicată, pentru o perioadă mai lungă.
- **înecul** – cu toate că pare ciudat, trebuie să știți că țestoasele pot să se înece atunci când sunt puse într-un acvariu foarte adânc raportat la dimensiunea lor sau când nu au la dispoziție obiecte pe care să se odihnească, la suprafață.

Pe lângă acestea, **vitaminele**, în cantitatea optimă, **au un rol extrem de important pentru viața broaștelor-țestoase**, deoarece **o cantitate prea mare sau prea mică le poate provoca diverse afecțiuni**, precum **pleoape lipite sau umflate**, cauzate de lipsa vitaminei A, sau **inflamație la nivelul pielii, al ochilor sau chiar al cavității bucale**, cauzată de lipsa vitaminei C. [...]

Sfaturi utile

- Asigurați-vă că puneți la dispoziția țestoasei un **acvariu suficient de mare**, în care să se poată dezvolta și în care să poată înota.
- Acvariul broaștei trebuie să conțină și o **zonă cu apă**, dar și o **zonă în care aceasta să se poată odihni**. Pentru zona uscată, se recomandă utilizarea diverselor **pietre netede** și, totodată, trebuie **evitată utilizarea nisipului/pietrișului**, deoarece acesta reprezintă un risc, putând fi înghițit de către țestoasă.
- În perioadele călduroase, se recomandă **scoaterea țestoasei la soare**, pentru o perioadă limitată. Pe lângă că aceasta va aprecia căldura naturală și razele soarelui, va căpăta și porția necesară de vitamina D3, esențială pentru sănătatea articulațiilor și a oaselor.
- La fel ca și urșii, unele țestoasele au tendința de a **hiberna** în sezonul rece. Astfel, ele vor deveni mai retrase, vor mânca mai puțin și nu vor mai fi atât de active.

Text adaptat după safepet.ro

carență – deficiență, lipsă.

1. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul dat. (3 p.)

Ce mănâncă broaștele-țestoase?

- A. produse de origine animală C. orice
B. produse de origine vegetală D. produse de origine animală și de origine vegetală

2. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul dat. (3 p.)

Cum se „distrează” broasca-țestoasă?

- A. evadând din acvariu C. făcând exerciții fizice
B. prin capturarea hranei D. refuzând activitățile care nu-i convin

3. Ordonează următoarele idei în funcție de apariția lor în text, notând în casetă litera corespunzătoare: (4 p.)

- A. În perioadele călduroase, este recomandat ca țestoasele să fie scoase la soare pentru a obține vitamina D3.
B. Țestoasele pot suferi de diferite afecțiuni cauzate de carențe de vitamine sau de condiții improprii de trai.
C. Țestoasele au nevoie de un acvariu cu apă filtrată și iluminat corespunzător.
D. Broaștele-țestoase sunt animale exotice.

4. Menționează o consecință a transportului țestoasei dintr-un mediu în altul, în sezon rece, valorificând informațiile din textul dat. (4 p.)

5. Explică, în unu-trei enunțuri, etapele îngrijirii habitatului unei broaște-țestoase, valorificând textul dat. (6 p.)

6. Cum crezi că ar putea fi îngrijită o broscuță care suferă de lipsa vitaminei D3? (6 p.)

Fetița căreia nu-i plăcea numele său

(fragment)

de Elif Shafak

Într-un oraș mare, pe o stradă largă, la etajul al treilea al unui bloc albastru, locuia o fetiță. Nu era nici prea înaltă, nici prea scundă. Culoarea părului ei era de un castaniu care vara bătea spre galben, iar toamna, spre roșcat. Poate că era un pic cam slăbuță, dar nu s-ar zice nici că era slabă de s-o ia vântul pe stradă. Fața îi era rotundă și ochii, căprui. Cel mai mult îi plăcea să citească, să asculte muzică, să se uite la filme, să deseneze, să se joace cu mingea, să sară coarda și să facă biscuiți cu ciocolată. Jocul care îi plăcea cel mai mult și pe care îl juca singură era acela de a ghici forme cunoscute în norii de pe cer. Uneori, un nor se asemena foarte tare cu un melc uriaș, alteori cu o girafă. Uneori semăna cu un hamburger, alteori cu o înghețată care se topește în cornetul ei.

Fetița avea și animale preferate: pisicile, câinii, caprele, caii și veverițele dungate. Adevărul este că nu întâlnise încă în viața ei o veveriță dungată, dar, chiar și-așa, le iubea. Pereții camerei ei erau plini de poze cu veverițe dungate.

Încă de când era cât un dop își dorise o pisică. Sau un cățel. Sau o capră. Sau un cal. Dar mama ei, doamna Hayal, îi spunea întotdeauna „Nu se poate! Pisicii îi cade părul și-am să fac alergie, capra behăie și-o să deranjeze vecinii. Iar calul nu avem unde să-l ținem, fetița mea”.

— Dar, mami, vreau și eu să hrănesc un animal!

— Îl vei hrăni când vom merge la grădina zoologică!

— Dar e interzis! Și, oricum, eu vreau să avem animalul nostru la noi acasă!

În cele din urmă, în decursul aceluia an,

bunicul ei, domnul Hasan, îi dăruise

două broscuțe-țestoase de apă.

Le ținea pe o măsuță într-un

bol de sticlă. Le chema

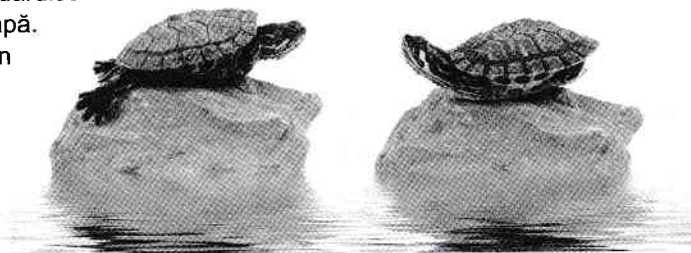
Ziua și Noaptea. Dar, cum

semănau ca două picături

de apă, era greu să-ți dai

seama cine-i Ziua și cine-i

Noaptea.

Era un copil curios. Citea de la cap la coadă *Enciclopedia animalelor*. Astfel aflase că țestoasele se hrănesc cu răme. Într-o zi, după ce a plouat, a mers afară, a săpat în pământ și a adunat o grămadă de răme. Unele erau scurte, altele lungi ca macaroanele. Le-a pus pe toate în borcan și le-a adus acasă.

— Privește, mami, am strâns de mâncare pentru Ziua și pentru Noaptea!

Dar doamna Hayal s-a dat țipând înapoi.

— Ah, scoate repede creaturile astea din casa mea!

De atunci fetița n-a mai adus niciodată răme acasă. Le hrănea numai cu mâncare specială. Și le mai dădea comprimate de calciu ca să li se îngroașe carapacea. Pentru că, dacă nu aveau o carapace sănătoasă, nu se puteau apăra. Cine știe, poate că și oamenii sunt la fel. Da, nu au carapace, dar trebuie să fie puternici în fața greutăților vieții.

La fel cum iubea animalele, iubea și sportul. În special baschetul și voleiul. Îi plăcea și fotbalul. „Fotbalul nu este pentru fete”, i se spunea. Dar în camera ei avea un album în care colecționa cartonașe cu fotbaliști. Știa mai bine decât mulți băieți din clasa ei care sportiv a marcat nu știu câte goluri, care echipă a câștigat de nu știu câte ori.

Dintre fructe, îi plăceau merele, mandarinele și pepenii; dintre culori, prefera roșul, movul și verdele; dintre anotimpuri, ar fi ales iarna și primăvara. Ca desert alegea întotdeauna budinca de orez, iar băutura ei preferată era limonada. Toate acestea îi plăceau încă de când era mică. Dar era și un lucru important care nu-i plăcea absolut deloc: numele ei!!!

7. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul dat. (3 p.)

Se dau următoarele idei extrase din text:

1. Într-o zi, fetița a adus acasă răme pentru a hrăni broscuțele.

2. Fetița hrănește broaștele cu mâncare specială.

3. Domnul Hasan i-a dăruit fetiței două broaște-țestoase.

4. Mama dorește ca fetița să nu mai aducă niciodată răme în casă.

Ordinea ideilor în textul dat este corect prezentată în seria:

A. 2, 4, 3, 1. B. 2, 4, 1, 3. C. 3, 4, 1, 2. D. 3, 1, 4, 2.

8. Scrie cui îi aparține fiecare dintre replicile următoare: (6 p.)

Replica	Personajul
„Îl vei hrăni când vom merge la grădina zoologică!”	
„Nu se poate! Pisicii îi cade părul și-am să fac alergie”	
„am strâns de mâncare pentru Ziua și pentru Noaptea!”	

9. Precizează un avantaj și un dezavantaj ale faptului că fata a primit broscuțele-țestoase. (6 p.)

Un avantaj: _____

Un dezavantaj: _____

10. Menționează un motiv pentru care mama nu a dorit să achiziționeze un cal pentru fetiță. (4 p.)

11. Crezi că este necesar ca omul să fie puternic în fața problemelor întâmpinate de-a lungul vieții, deși nu are o carapace? Motivează-ți răspunsul, în trei-cinci enunțuri, valorificând următoarea secvență: „Și le mai dădea comprimate de calciu ca să li se